

Is de zuigelingendoop bijbels?

Aangehaalde argumenten pro-zuigelingendoop & antwoorden in roodbruine kleur

Van een lezer ontving ik een mail waarin hij me vraagt de door hem opgegeven 5 argumenten van een antwoord te voorzien, en dat heb ik dan ook graag gedaan:

1. De geschiedenis van Noach en de ark. Petrus noemt dit gebeuren een tegenbeeld van de doop (1 Petrus 3:20). Noach en zijn gezin werden “gedoopt” in het water van de zondvloed. Alles ging ten onder in het water, maar zij kwamen boven: Luctor et emergo. Wat valt op: zijn kinderen worden meegedoopt, hoewel nergens staat dat zij gelovig waren! Sterker nog: één van zijn kinderen was zelfs ongelovig (Cham, lees Genesis 9). Weliswaar waren Noachs kinderen al volwassen, geen zuigelingen meer. De waarde van de vergelijking is vooral: dat door het geloof van één man, Noach, meerderen “gedoopt” werden, namelijk zijn gezin. Een parallel hiermee zien we in het Nieuwe Testament, waar tot viermaal toe hele gezinnen gedoopt werden, terwijl alleen over het geloof van het gezinshoofd werd gesproken.

Antwoord:

De Ark is een tegenbeeld van Christus. Wie in Hem is, door tot reddend geloof te komen, die is veilig. De anderen komen om. Die gelijkenis verder uitpersen om de doop van baby's of zelfs ongelovigen (van dezelfde familie) te bewijzen, is misbruik van een type. Het betrof toen een AARDSE redding. Er moesten nakomelingen verwekt worden, om de aarde te vullen. De christelijke doop is echter HEMELS, met een hemels doel.

Over “gij en uw huis” in “Dopen, waarom eigenlijk”, <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dopen.pdf> (J.G. Fijnvandraat; nadruk en tekst tussen rechte haken door MV):

Maar hoe zit het dan met de doop van huisgezinnen? Werden daar dan niet allen gedoopt, ongeacht of nu wel allen bekeerd waren? Laten we het eens nagaan. Het eerste geval is dat van het huis van Cornelius. We lezen daarvan:

- a. dat God Cornelius opdraagt Simon Petrus te ontbieden, die “**woorden tot u zal spreken, waardoor** gij behouden zult worden, gij en uw hele huis” (Hand. 11:14). [Tot baby's wordt niet gesproken – zij begrijpen niets].
- b. dat allen aanwezig waren om te **horen** wat God Petrus bevolen had (Hand.10:33). [Baby's “horen” niet wat God Petrus bevolen had];
- c. dat Petrus in zijn prediking duidelijk de **voorwaarde van geloof** stelt, wil men vergeving van zonden ontvangen (vs. 43);
- d. dat de **Heilige Geest** viel op allen **die het woord hoorden** (vs. 44). [Dat kunnen geen baby's zijn];
- e. dat zij, **die de Heilige Geest ontvangen hadden**, gedoopt werden (vs. 47). Van een doop van onbekeerden is dus geen sprake!

Het tweede geval van een doop van een huisgezin is dat van Lydia. Van man en kinderen lezen we daarbij niets, zodat het zeer de vraag is of er in dit geval van een huisgezin gesproken kan worden. Met “huis” worden namelijk niet alleen de kinderen aangeduid, maar **ook allen die in het huis verkeren: personeel, slaven enz.** Van kinderen lezen we dus niets, en Hand. 16:40: “gingen zij naar Lydia; en toen zij de broeders gezien en vermaand hadden, gingen zij heen” wekt nu niet bepaald de indruk dat er kinderen aanwezig waren.

In ditzelfde hoofdstuk lezen we over de stokbewaarder [cipier; HSV], die met zijn huis gedoopt werd. We moeten dan letten:

a. op vers 32 waar staat:

“Zij **spraken het woord van de Heer** tot hem, en ook tot allen, die in zijn huis waren”.

Deze bewoordingen sluiten uit dat het over zuigelingen zou gaan. Tot baby's richt je het woord niet;

b. en op vers 34, waar getuigd wordt: “hij verheugde zich, dat hij met zijn hele huis tot het geloof in God gekomen was”.

Ook dit vers laat zien dat de leden van het huis van de stokbewaarder voldoende oud waren om tot geloof te kunnen komen.

Voor het vierde geval moeten we naar Hand. 18 waar in vers 8 staat:

“En Crispus, de overste van de synagoge, geloofde in de Heer met heel zijn huis”.

We nemen op grond van het slot van dit vers aan, dat dit hele huisgezin [= voldoende oud] gedoopt is, al spreekt Paulus in 1 Kor. 1:14 alleen over de doop van Crispus. Het kan zijn dat de andere leden van dit huis door anderen zijn gedoopt. Hoe dan ook: het hele “huis” **geloofde**.

In 1 Kor. 1 wordt ook het vijfde geval van zo'n doop van een huisgezin vermeld. Paulus schrijft in vers 16 namelijk nog: “Ik heb ook nog het huisgezin van Stefanus gedoopt”.

Uit wat voor leden bestond dit gezin? Weten we er iets van? ja zeker. Slaat u 1 Korinthe 16 maar op. De apostel geeft daar een prachtig getuigenis van dit gezin:

“En ik vermaan u, broeders, (gij kent het huis van Stefanus, dat het de eersteling is van Achaje en dat zij zich ten dienste van de heiligen hebben gesteld)” (1 Kor. 16:15).

Dus ook hier gaat het om personen, die welbewust voor Christus hebben gekozen.

2. De geschiedenis van de doortocht door de Rode Zee.

Paulus trekt de lijn door naar de doop in 1 Korinthe 10:2. Heel het volk “werd gedoopt” toen het door de zee ging, inclusief de zuigelingen, uiteraard. Tegenwerping is dan vaak: ja, maar het was maar een tegenbeeld, bij de NT-doop gelden andere criteria. Het antwoord hierop is dat dat een dwaze redenering is, want in dat geval zou het OT (in deze geschiedenis) dus ruimhartiger zijn dan het NT. Terwijl je het omgekeerde zou verwachten, want het NT is een beter verbond.

Antwoord:

“En dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee” (1 Korinthiërs 10:2).

Hier wederom een misbruik van een type. Zie J.G. Fijnvandraat in “Dopen, waarom eigenlijk”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dopen.pdf> onder “**Misbruik van een type**”.

We zullen nu nog enkele argumenten bekijken, die voor de huisdoop worden aangevoerd. We beginnen met 1 Kor. 10:1, 2 waar Paulus aangaande de vaderen schrijft, dat “allen onder de wolk waren, allen door de zee heengegaan zijn, allen tot Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee”. In deze doop in de wolk en de zee waren immers ook de kinderen begrepen: zo is zegt men in de christelijke doop eveneens heel het volk begrepen, ook de kinderen.

Een dergelijke conclusie trekken uit een oudtestamentisch voorbeeld is echter misbruik maken van een type. Met eenzelfde redenering kun je namelijk voorstander van de doop van huisdieren en vee worden, want ook die gingen door de Rode Zee. Let wel, ik maak geen grapje, maar wil alleen illustreren hoe je met een type alles bewijzen kunt als je vergeet dat het om een allegorie gaat.

Er is namelijk in 1 Kor. 10 sprake van de vaderen, maar niet van zuigelingen, vee en dergelijke. Dat betekent, dat die in het type niet een speciale plaats krijgen. Als we hen die wel geven, maken we misbruik van het type.

Paulus heeft het over de volwassenen, die uit Egypte getrokken zijn. Hij heeft verantwoordelijke mensen op het oog en niet zuigelingen. Dat volgt uit vers 5 want “zij die neergeveld werden in

de woestijn” behoorden tot de “eerste” generatie. Allen die twintig jaar of jonger waren, werden immers niet neergeveld, maar in het land gebracht.

Nog een punt we weten dat met Israël veel gemengd volk is opgetrokken. Zullen wij het type zo los maken van de samenhang waarin het is gegeven, dat we ook “gemengd volk” gaan dopen?

3. Johannes de Doper

Hij doopte heel het volk, inclusief de kleine kinderen. “Zij werden allen door hem gedoopt in de Jordaan, onder belijdenis van hun zonden.” (Marcus 1:5). Dit laatste betekent niet dat de zuigelingen uitgesloten werden van de doop omdat zij hun zonden nog niet konden belijden. Nee, zij gingen mee de Jordaan in. De kinderen werden meegedoopt met het hele gezin.

(Zoals dat in die tijd ook de gewoonte was bij het dopen van heidenen die tot het Jodendom overgingen, wat de “proselietendoop” wordt genoemd. Maar dat is een ander verhaal).

Antwoord:

“En heel het Judese land en de inwoners van Jeruzalem liepen naar hem uit; en zij werden allen door hem gedoopt in de rivier de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden” (Markus 1:5). Met deze “allen” zijn bewuste, volwassen mannen en vrouwen, die besef van zonden en berouw hebben, geen baby’s. We moeten aan bijbel-UITleg doen, niet bijbel-INleg!

4. Pinksteren

Op de eerste Pinksterdag worden 3000 zielen gedoopt (Handelingen 2:41). “Zielen”, dat woord lijkt bewust gekozen hier, want het gaat om mannen, vrouwen en kinderen. In de meeste teksten wordt normaal gesproken slechts het aantal mannen vermeld. Maar nu dus niet!

De belofte van de Heilige Geest is immers voor “u en uw kinderen” (en voor allen die veraf zijn – zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal – deze laatste clausule heeft te maken met het aantal heidenen dat zich zal bekeren).

Antwoord:

Deze “zielen” kunnen enkel gelovige volwassenen zijn geweest, enkel mannen en vrouwen, want baby’s kunnen niet ‘tot geloof komen’, en kunnen niet bedoeld zijn met “zij nu die zijn woord met vreugde aannamen” (Handelingen 2:41).

5. De kinderen van een gelovige zijn heilig.

Zij **zijn hier en nu “heilig”**. Zo wil Paulus dat benadrukken in 1 Korinthe 7:14. Dat zij heilig zijn, geldt zelfs wanneer de huwelijkspartner ongelovig is! Calvijn heeft geschreven: aangezien die kinderen nu reeds heilig **zijn**, zou men hun het doopwater dan weigeren?

Deze laatste vraag gaat ook op voor bij Jezus' welbekende woorden: “Laat de kinderen tot Mij komen, want **van** zodanigen is het Koninkrijk der hemelen”. In de HSV en andere Bijbels is dit helaas foutief vertaald. In het Grieks staat de **genitivus**, de bezittelijke wijs. Er staat dan ook dat het koninkrijk **van** hen is. (De Statenvertaling heeft het gelukkig correct.)

Dat Jezus hen op dat moment nog even niet doopt, maar **zegt** (een onzinnig argument voor het voorstellen/opdragen/zegenen van zuigelingen in de kerk), doet niet terzake: Jezus doopte op dat moment nu eenmaal niet, Hij had andere dingen te doen; zijn apostelen zouden het dopen weer oppakken na zijn hemelvaart. Waar het om gaat is: dat de kinderen van gelovigen zo'n volwaardige positie hebben – het Koninkrijk is van hen, zij zijn heilig – dat zij het volste recht hebben om gedoopt te worden.

Tegenstanders houden bij hoog en laag vol dat er de eerste drie eeuwen niets geschreven is over het dopen van kinderen, dat het eigenlijk een dwaling is die erin geslopen is nadat het christendom staatsgodsdienst werd (313 n.Chr.). Dit is niet waar: er zijn geschriften uit de Kerk bewaard geble-

ven vanaf het jaar 100 n.Chr., waarin duidelijk wordt betuigd dat de apostelen ook de zuigelingen doopten.

Antwoord:

Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig” (1 Korinthiërs 7:14)

Geheiligd betekent afgezonderd. De man waarover het in 1 Korinthiërs 7:14 gaat is niet geheiligd in Christus Jezus (en dus niet gered), maar in zijn vrouw. Waarvan is hij dan afgezonderd? Kennelijk van de wereld. God behandelt hem of ziet hem wat zijn plaats op aarde betreft niet zo als andere ongelovigen. Door de huwelijksband met een gelovige neemt deze man een aparte plaats in. Is daar de doop voor nodig? Helemaal niet. Deze man is niet gedoopt anders zou Paulus hem geen ongelovige genoemd hebben.

Op grond waarvan zijn hun kinderen heilig? Op grond van de doop? Wel, daar is hier helemaal geen sprake van. Het gaat zuiver en alleen om de verbinding door huwelijk en geboorte.

Dat baby's en erg jonge kinderen sowieso gered zijn, zonder dat de doop erbij te pas komt, zie je in Jezus' woorden : “Laat de kleine kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God” (Lukas 18:16; vgl. Mattheüs 18:3-5).

Bovendien redt de doop zelf niet. De doop is geen “ticket to heaven”. Enkel echt, bewust geloof, redt. Een baby kan niet bewust geloven.

Zie verder: “Dopen, waarom eigenlijk”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dopen.pdf> (J.G.F.).

J.G. Fijnvandraat in “Doop van Baby's”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doop-babies.pdf> :

- a) Volgens Romeinen 6:4 worden we begraven door de doop. Volgens vers 3 worden we geacht de betekenis van de doop te weten. Volgens vers 12 horen we dat niet alleen te beseffen, maar er ook naar te handelen. Een baby kan dat niet beseffen.
- b) Volgens Handelingen 22:16 heeft de doop te maken met de afwassing van de zonden. Een baby heeft nog geen zonden gedaan dus valt er nog niets af te wassen.
- c) Volgens Galaten 3:27 wordt je gedoopt, dat doe je niet zelf. Maar wel doe je daardoor Christus aan. Dat doe je wel zelf. Dat kan alleen als je welbewust je laat dopen. Een baby laat zich niet dopen, het is totaal geen handeling van hemzelf. Hij kan dus ook niet Christus aandoen, wat dat dan ook betekenen mag.
- d) Volgens 1 Petrus 3:21 is de doop een bede van een goed geweten tot God. Bij een baby werkt het geweten nog niet. De kwestie van een goed geweten speelt bij een klein kind nog geen rol. Anders gezegd: de betekenissen van de doop komen bij de zuigelingendoop geen van allen tot hun recht.

De kinderdoop baseert men dan ook op iets anders. Men stelt dat de doop als teken van het nieuwe verbond in de plaats gekomen is van de besnijdenis die het teken was van het oude verbond. Deze stelling valt echter niet uit de Schrift te bewijzen en de doop beantwoordt dan niet aan de betekenissen die de Schrift eraan geeft”.

Lees voor een grondige behandeling: “Dopen, waarom eigenlijk, een boek van J.G. Fijnvandraat dat hier downloadbaar is: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dopen.pdf> .